

az Alkotmánybíróság

részére

(1015 Budapest, Donáti u. 35-45.)

VESZPRÉMI KÖZIGAZGATÁSI ÉS
MUNKÁÜGYI BÍRÓSÁG
VESZPRÉM

Veszprémi Közigazgatási és

Munkaügyi Bíróság

(8200 Veszprém, Vár u. 19.)

2014. MÁRC 31.

útján

Ap.

Példány: 4 mell. 3x3+4 db

Gerencsér Lászlóné

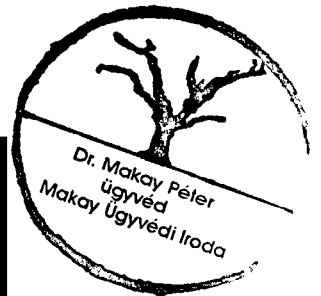
Az ügy iratszám: 3.K.27.271/2013/9

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/776-0/2014
Érkezett:	2014 APR 10.
Példány:	4
Melléklet:	5x1 + 2x2 + 1 db
Kezelőiroda:	P-

kérelmező

Jogi képviselő:

Makay Péter
Dr. Makay Péter ügyvéd
Makay Ügyvédi Iroda

alkotmányjogi panasz

Veszprém Megyei Kormányhivatal

(8200 Veszprém, Megyeház tér 1.)

I.r.

valamint

Veszprém Megyei Jogú Város

Önkormányzata

(8200 Veszprém, Óváros tér 9.)

II. r alperes elleni

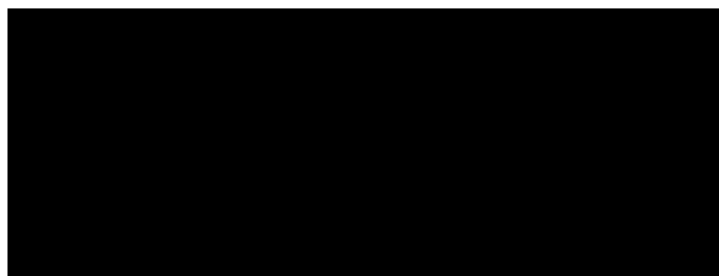
**Közigazgatási határozat felülvizsgálata
iránt perben**

Ügyszám: 3.K.27.271/2013

Példány: 4 db

Melléklet: 4 db

ü!

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Gerencsér Lászlóné [REDACTED] mellékelt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján a Veszprém Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.271/2013/6. sz., 2014. február 04. napján kézbesített ítélete ellen

a l k o t m á n y j o g i p a n a s z t

terjesztek elő.

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszom alapján állapítsa meg, hogy a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 5. §(2) bekezdése, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 30. § (4) bekezdés utolsó mondata alaptörvény-ellenes, és az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján megsemmisíteni szíveskedjen azt.

Indoklás

Álláspontom szerint a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény 5. §(2) bekezdése, valamint az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény 30. § (4) bekezdés utolsó mondata sérti az Alaptörvény XIII. cikke alapján biztosított tulajdonhoz való jogot, mert az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésével ellentétesen a tulajdonjog lényeges tartalmának tiszteletben tartását mellőzve korlátozza azt.

1. Az indítványozó mint az egyedi ügyben érintett személy

I/1 alatt csatolom a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.271/2013/6. sz. ítéletét (a továbbiakban „Ítélet”) Az ítélettel érintett ügyben a bíróság helybenhagyta a közigazgatási hatóságnak azt a döntését, amellyel elutasította a Veszprém Megyei Jogú Város Önkormányzatának kisajátítási kérelem benyújtására kötelezés iránti kérelmemet. A bírósági felülvizsgálattal támadott közigazgatási határozat másolatát I/3 alatt csatolom. A Ítélettel érintett per felperese voltam, így az Abtv. 26. § (1) bekezdésében írt „egyedi érintettség” mit tényállási elem fennáll.

2. A támadott jogszabály alkalmazása egyedi ügyben

Az Ítélet indoklása szerint a kereseti kérelem elutasítására azért került sor, mert sem a 2007. évi CXXIII. törvény 5. § (2) bekezdése szerinti, sem az 1997. évi LXXVIII. törvény 30. § (4) bekezdés utolsó mondata szerinti 5 éves határidő nem telt el. Az Ítéletből következik ezért, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal érintett jogszabályok alkalmazása vezetett a kereset elutasításához.

Tévesen hivatkozott a bíróság az Ítéletben arra, hogy az ingatlan tulajdonjogát 2005-ben szereztem meg, mivel az ingatlan 1958 óta képezi a tulajdonomat. Ennek igazolására I/2 alatt tulajdoni lap másolatot csatolok.

3. A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az Ítélet rendelkező része szerint az Ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs. Ekörben tájékoztatom a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a jelen alkotmányjogi panasz előterjesztésekor az Ítélet ellen fellebbezést terjesztettem elő, mivel álláspontom szerint a 2007. évi CXXIII. törvény 32. § e) pontja és a Pp. 340. § (2) bekezdés szerint az Ítélet ellen van helye fellebbezésnek. A fellebbezés tárgyában a mai napig nem született határozat. Vállalom, hogy a fellebbezésem tárgyában született jogerős határozatot haladéktalanul becsatolom a Tisztelt Alkotmánybíróságnak, amennyiben azt részemre kézbesítették.

4. Az Ítélet érdemi döntés

A Pp. 212. § (1) bekezdése szerint a bíróság a per érdemében ítélettel dönt, ezért az ítélet mindig az ügy jogerős lezárását jelentő érdemi döntés.

5. Az Abtv. 29. §-a szerinti Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

A jelen alkotmányjogi panasszal támadott két jogszabályi rendelkezés lényege, hogy jogot biztosít arra, hogy a tulajdonos ingatlana kisajátítását kérje. Az alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése szerint csak kivételesen, közérdekből, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet ingatlant kisajátítani.

Mind az Étv. 30. §(4) bekezdése mind a Kstv. 5. § (2) bekezdése a kisajátítást kérő kisajátítási kérelem benyújtásához szükséges tényállási elemként ír elő olyan körülmény igazolását, amely gyakorlatilag olyan tulajdonjog korlátozást

jelent, amely a tulajdonjog quazi kiüresítését jelenti, ezáltal a tulajdonjoghoz fűződő alapvető jog lényeges korlátozását jelenti. A tulajdonjog lényeges korlátozása csak akkor felelhet meg az arányossági tesztnek, ha a korlátozásért cserébe megfelelő kártalanítást nyújtanak.

A jogalkotó felismerte, hogy bizonyos esetekben előfordulhat, hogy a tulajdonjog lényeges tartalmát úgy is lehet korlátozni, hogy közben nem történik kisajátítás, ezért feljogosította a tulajdonost arra, hogy kisajátítási kérelmet benyújtására kérje kötelezni a tulajdonjog lényeges tartalmát korlátozót. Ezzel az alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összhangban kimondta a jogalkotó, hogy a tulajdonjog lényeges tartalmát érintő korlátozást csak kisajátítás és kisajátítási kártalanítás megfizetése mellett lehet a tulajdonjoghoz fűződő alapvető jog sérelme nélkül megvalósítani. Ezzel a jogalkotó kimondta, hogy tulajdonjog lényeges tartalmának korlátozása esetén kisajátítási kötelezettség áll fenn, az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdéséből következően a kisajátítás pedig feltétlen és azonnali kártalanítás kötelezettségét vonja magával.

Álláspontom szerint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésében foglalt generálklauzula kibontásaként került megfogalmazásra ugyanezen cikk (2) bekezdése az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt elv figyelembe vételével, azaz a tulajdonhoz való alapvető jog védelméből következik, hogy tulajdonost kisajátítani csak kivételesen, közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet. A tulajdonhoz való alapvető jog védelméből az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt elv figyelembe vételével álláspontom szerint logikusan következik az is, hogy tulajdonjog lényeges tartalmát korlátozni is csak kivételesen, közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.

Az azonnali kártalanítás kötelezettsége szempontjából a jelen alkotmányjogi panasszal támadott jogszabályi rendelkezésekben előírt 5 éves várakozási idő nem felel meg az azonnaliság fogalmának, így a tulajdonos a tulajdonjoga lényeges tartalmának korlátozását köteles eltűrni 5 éven keresztül, ami álláspontom szerint sérti a tulajdonhoz való alapvető jogot.

Az alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés tehát, hogy sérti-e a tulajdonhoz való alapvető jogot az, hogy a tulajdonos 5 évig köteles a tulajdonjoga lényeges tartalmának korlátozását kártalanítás nélkül elviselni.

Álláspontom szerint az 1997. évi LXXVIII. törvény 30. § (4) bekezdésében meghatározott eset, illetve a 2007. évi CXXIII. törvény 5. §-ban meghatározott azon esetek, amikor a tulajdonos kérheti a kisajátítást kérő kisajátítási kérelem benyújtására kötelezését, olyan sajátos esetek, amikor a kisajátítást kérő anélkül vonja el a tulajdonjogot, hogy a tényleges kisajátítás megtörténne. Álláspontom szerint az Alaptörvény XIII. cikk (2) bekezdése szerinti azonnali kártalanítási kötelezettség a tulajdonjog lényeges tartalmának korlátozásához, és nem a tulajdonjog tényleges, hatósági határozattal történő megszerzéséhez kapcsolódik. Jelen esetben az önkormányzat úgy változtatta a magántulajdonomat képező ingatlant az OTÉK 1. sz. melléklet 71. pontja szerint bárki által használható köztulajdonná, hogy visszaélésszerűen a tulajdonjogot nem kívánja megszerezni.

6. Az alapvető jog korlátozásának célszerűségi-arányossági tesztjével össze nem férő diszkriminatív szabályozás

A jogalkotó az alkotmányjogi panasszal támadott két jogszabályi rendelkezésben előírta, hogy a tulajdonjog lényeges tartalmának korlátozását elszenvedő tulajdonos 5 évig köteles a kisajátítást kérővel adásvételi szerződést létrehozni, és csak akkor nyújthat be kisajátításra kötelezés iránti kérelmet, és kérhet így kártalanítást, ha a tulajdonjogát korlátozó felé benyújtott vételi ajánlatát a tulajdonjogot korlátozó 5 év elteltével sem fogadta el. Tette mindezt annak ellenére, hogy a 2007. évi CXXIII. törvény 3. § (2) bek. a) pontja szerint a tulajdonjogot korlátozó kisajátítást kérő csupán 30 napig köteles várni, hogy a tulajdonossal adásvételi szerződés létrejöttön.

Az Étv. 30. § szerinti esetek között az a különbség, hogy amíg a 30. § (7) bekezdése szerinti korlátozási kártalanítás esetében direkt kártalanítási kötelezettséget ír elő a jogszabály, addig a 30. § (4) bekezdése szerinti esetben kisajátítást kérhet a tulajdonos, azaz a kártalanítás csak a kisajátítást követően esedékes. Az Étv. 30. § (7) bekezdése szerinti a kártalanítás összegére vonatkozó megállapodás létrehozására egy év áll a felek rendelkezésére, amelynek sikertelensége esetén kisajátítási kártalanítás szabályai szerint kártalanítási eljárást kell lefolytatni. Ebből a szabályozásból az tulajdonhoz való alapvető jog szempontjából visszás helyzet áll elő, hogy amíg a kisebb sérelmet jelentő korlátozás esetén járó kártalanítási összeg érvényesítésére jóval hamarabb kerülhet sor, mint az Étv. 30 § (4) bekezdésében szabályozott, a tulajdonjogot gyakorlatilag kiüresítő esetben. Az ilyen diszkriminatív szabályozás álláspontom szerint nem felel meg az alapvető jog korlátozása esetén alkalmazandó arányossági követelménynek, mert a kisebb sérelem esetén alkalmazott

rövidebb várakozási idő nem állhat arányban a nagyobb sérelem esetén előírt hosszabb várakozási idővel. Ha a kisebb sérelem esetén járó szabályozásra vonatkozó 1 éves várakozási időnél nem lehetne hosszabb várakozási időt előírni az Étv. 30. §(4) bekezdésében szabályozott esetben sem, különben a tulajdonhoz való alapvető jog korlátozása nem állja ki az arányosság próbáját

Álláspontom szerint nincs olyan közérdekkal indokolható magyarázat, amely miatt fenn kellene tartani azt a jogszabályi rendelkezést, amely szerint a kisajátítást kérő 30 napig, a tulajdonos 5 évig köteles az adásvételi szerződés létrehozását megkísérelni a kisajátítás előtt.

Álláspontom szerint a Tisztelt Alkotmánybíróságnak elvi érveléssel kell kimondania, hogy a kisajátítás lehetősége nem csak jog, hanem a tulajdonjog lényeges tartalmának korlátozása esetében kötelezettség is.

Jogi képviselőm meghatalmazását I/3 alatt csatolom.

Budapest, 2014.03.27.

Tisztelettel
Gerencsér Lászlóné
Kérelmező

Mellékletek:

- I/4 Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
- I/3 Ügyvédi meghatalmazás
- I/2 tulajdoni lap másolat a kérelmező tulajdonát képező ingatlanról
- I/1 A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.271/2013/6. sz. ítélete